

[Ministeren for handel, industri og søfart.] sammen med de øvrige problemer kan drøfte i det udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Endelig beskæftigede det ærede medlem hr. Himmelstrup sig med forskellige tekniske bestemmelser, som vel også er mest egnede til udvalgsbehandling. Jeg kan ikke nægte, at det er rigtigt, at hvis indlånene går ned, vil bindingsreglerne efter den af mig foreslåede udformning virke noget hårdere end efter den gamle udformning. Det er vist rigtigt. Nu ved jeg ikke, om man kan gå ud fra, at det er overvejende sandsynligt, at indlånene går ned, det tror jeg egentlig ikke man kan, men rent bortset fra det er det rigtigt, som det ærede medlem påpegede, at vi finder, at de administrative lettelser herved er så store, at jeg tror de overskygger de problemer, der ellers vil kunne peges på i denne sag. Men jeg er naturligvis villig til at drøfte disse tekniske problemer i udvalget, og hermed takker jeg for den delvis velvillige behandling, lovforslaget har fået.

Aksel Møller: Den højtærede handelsminister fremsatte nogle polemiske betragtninger, eller rettere nogle stærkt kritiske betragtninger om indholdet af den skrivelse, der ledsager lovforslaget om banker, skrivelser fra Danmarks Nationalbank af 26. november 1948. Jeg kan egentlig ikke rigtig forstå disse bemærkninger — det kan jo være min fejl —, i alt fald forsåvidt angår den første del af dem, der gik ud på, at nationalbanken ved at operere med et beløb på 1 200 mill. kr. som det, der vil blive udsigt til i løbet af et vist stykke tid efter udvidelsen af bankernes pengemidler, havde opstillet en forkert beregning. Den højtærede minister brugte vist det udtryk, at man ikke kan opstille en sådan beregning som den, nationalbanken har opstillet, bl. a. fordi man ikke på forhånd kan sige, om loven vil udløbe pr. 1. juli, således som nationalbanken aner, at den vil. Man kan vel næsten gå udfra, at når den højtærede regering kun foreslår denne lov, der almindeligvis tidligere er blevet forlænget for et år, forlænget for et halvt år, samtidig med at den halverer bindingen, halverer lovens materielle indhold, så har nationalbanken ikke helt uret i, at det skaber en forventning om, at den højtærede regering agter at gå det skridt videre. Derfor tror jeg, at hvis vi skal holde os til det, man vil kalde en realpolitik vurdering af nationalbankens skrivelse, så kræver den højtærede handelsministers polemik mod skrivelser på dette punkt i alt fald, at vi får lejlighed til at se både hjerte og nyrer hos den højtærede handelsminister

eller i denne sag måske den højtærede finansminister, før vi tillægger den højtærede handelsministers bedømmelse fortrinnet.

Men dernæst sagde ministeren noget, der undrede mig endnu meget mere. Han sagde, at tallet 120 mill. kr. som det beløb, der var kommet ind på Marshallkontoen i nationalbanken, ikke var rigtigt, eller at han mente at vide, at det ikke var rigtigt. Jeg forstod på ham, at han mente, at dette tal pr. 15. november snarere var 200 mill. kr. Ja jeg ved ikke, er det den almindelige praksis, når dette høje ting får skrivelser fra institutioner, skrivelser, der skal bedømme et lovforslag, at der kan være en fejl på 40 pct. i de tal, der opgives? Det synes jeg er en meget interessant oplysning. Dels er den jo yderst karakteristisk for — nej, det vil jeg ikke sige, jeg vil lade det blive stående ved dette, at hvis den højtærede handelsminister har ret i, at en skrivelse dateret 26. november fra nationalbanken giver os et tal, der er 40 pct. forkert, så kræver det, synes jeg, en nærmere samtale med den højtærede handelsminister som kongelig bankkommissær og ikke mindst bankens ledelse; naturligvis er det også en sag, der vil interessere det kommende folketingsudvalg, der skal beskæftige sig med lovforslagene.

Må jeg i denne forbindelse bemærke, at denne forskel i opfattelsen af, hvad der er det rigtige tal, alligevel ikke berøver mig lysten til at sige, at når den højtærede handelsminister nu antydede, at fejlen ved dispensationsbeføjelsen, som jeg havde henvist ham til at anvende, var, at den ikke kan anvendes på regeringens initiativ, så ser jeg netop deri en fordel ved dispensationsbeføjelsen, idet jeg synes, at den bank, som man ved lov har pålagt at holde orden i landets pengevesen, i og for sig også må være den, som har denne sag i sin hånd, udleveret af lovgivningsmagten.

Den højtærede handelsminister gjorde dernæst nogle bemærkninger til selve den nationaløkonomisk-politiske betragtning, som jeg havde anlagt. Vi er i og for sig enige om, at de midler, der kan bringes i anvendelse, er dem, der er trukket op i vor debat, men, siger den højtærede handelsminister, hvis man vil foretage en kreditindskrænkning med den følge, at der finder en opbremsning sted med rentestigning og forbrugsnedgang i sit spor, så skal det ske over arbejdsløshed. Jeg synes den højtærede minister tager hatten af, før det er nødvendigt. Vi har endnu ikke her i dette land i denne situation set nogen arbejdsløshed, som kalder på, at man skal være nødt til at lempe pengebindingen i det omfang, her er foreslået. Den højtærede